

РЕШЕНИЕ

№ 410

гр. Бургас, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росен Д. Парашкевов

Членове: Радостина П. Иванова
Йорданка Г. Майска Иванова

при участието на секретаря Жанета Д. Граматикова
като разгледа докладваното от Росен Д. Парашкевов Въззивно гражданско
дело № 20232100500228 по описа за 2023 година

Производството по делото пред настоящата съдебна инстанция е образувано по повод въззивна жалба от П. З. Г., ЕГН *****, действащ със съгласието на своя попечител по право Г. Ж. К., ЕГН ***** от гр. Б., чрез адвокат Женья Маркова от БАК със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. „Ген. Гурко“ № 18, ет.3, против Решение № 2914 от 19.12.2022 г., постановено по гр. дело № 6386/2022 г. по описа на Районен съд - Бургас, с което съдът е изменил на основание чл.150 от СК определената с Решение № 1180 от 29.07.2022 г. по гр.д. № 490/2002 г. на БРС и Решение № 310 от 11.11.2022 г. по гр. д. № 1170/2022 г. на БОС месечна издръжка дължима от З. П. Г., ЕГН ***** от гр. Б. на П. З. Г., ЕГН *****, като я е увеличил от 80 лв. на 180 лв. и е осъдил З. Г. да заплаща на своя син П. Г., ЕГН *****, действащ със съгласието на своята майка и попечител Г. Ж. К., ЕГН *****, двамата от гр. Б., ж.к. „М. р.“, бл. ***, вх. *, ет. *, на основание чл. 140, ал.1, т.2 от СК, във връзка с чл. 139 от СК, издръжка в размер на 180 лв. месечно, считано от датата на подаване на исковата молба - 06.10.2022 г. до настъпване на причини за изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочено вноски, като е отхвърлил иска в

останалата му част за горницата над присъдения размер от 180 лв. до пълния предявен размер от 400 лв., като неоснователен и недоказан. Присъдил е разноси на страните съобразно постановения резултат, като е осъдил въззивиемия да заплати държавна такса.

Недоволство от така постановеното съдебно решение в частта, с която искът е отхвърлен за разликата над 180 лева до пълния предявен размер от 400 лева изразява въззивникът, който моли съда да отмени решението в отхвърлителната му част и уважи предявения иск в цялост. Намира обжалваното решение за необосновано и неправилно, произнесено при неизяснена фактическа обстановка и недоказаност. Посочва, че ищецът е лице със специални потребности, а майка му е в затруднено финансово положение и се справя трудно. От друга страна бащата на ищеца и въззиваем по делото е пенсионер с пенсия от 1338,17 лв., като през месец януари тази година се е пенсионира и е получил последна заплата заедно с шест брутни заплати общо в размер на 12154.06 лв. Счита, че размерът на присъдената месечна издръжка неправилно е определен от съда, който не е съобразил разпоредбата на чл. 235, ал.2 от ГПК, като е постановил съдебния си акт при съществени процесуални нарушения. Не е отчетел завишените нужди на въззивника, както и състоянието му, налагащо постоянно присъствие и надзор на възрастен. Настоява, че е нарушена разпоредбата на чл. 9 от ГПК, провъзгласяваща равенството на страните. Моли съда да допусне представянето на доказателства за наличие на секвестрируеми имоти, притежавани от ответника З. Г.. Излага подробни съображения.

В срока предвиден в ГПК не е постъпил отговор на въззивната жалба от З. П. Г., ЕГН ***** от гр. Бургас.

Воззивната жалба е подадена в срока по чл. 259 и следващите от ГПК, от легитимирано лице и е процесуално допустима.

Производството пред Районен съд - Бургас е с правно основание чл.150 от СК.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено следното:

Не се спори по делото, че въззивникът П. Г. е син на въззиваемия З. Г.. Въззивникът Г. към момента е пълнолетен – навършил ** години, а съгласно представените по делото доказателства, в т.ч. експертно решение на ТЕЛК

№46/09.01.2020 г., страда от у. у. и., като комисията му е определила 100% трайно намалена работоспособност с чужда помощ. Видно от представеното удостоверение на Община Бургас от 12.04.2018 г., лицето е поставено под ограничено запрещение, а майка му Г. Ж. К. е назначена за негов попечител. Последното обстоятелство изрично е посочено в исковата молба на страната, която го оспори чрез процесуалния си представител пред въззивната инстанция, представяйки служебна бележка от Агенцията по заетостта за това, че майката на въззивника е безработна.

Видно от представените пред първата инстанция решение №1180 от 29.07.2022 г. по гр.д. №490/2002 г. на БРС и решение № 310 от 11.11.2002 г. по гр.д. №1170/2002 г. определената издръжка е в размер на 80 лева. Установено е, че майката на ищеца получава пенсия за инвалидност поради общо заболяване в размер на 547,05 лв., като видно от приложените по делото доказателства, същата страда от р. н. м., определен ѝ е коефициент на неработоспособност 91% - трайно неработоспособна без чужда помощ, за което по делото са представени писмени доказателства в тази връзка.

На въззивника, видно от разпореждане №02222368371/01.07.2022 г., е отпусната социална пенсия за инвалидност по чл.90 КСО в размер на 580, 45 лв. Същият не притежава имущество, от което може да се издържа, неработоспособен е и отговаря на изискванията на чл.139 от СК. Срещу стойността на 30% от дохода на въззивника, по силата на сключен между Община Бургас и неговата майка в качеството на законен представител, договор за предоставяне на социални услуги, по силата на който Община Бургас е предоставила на въззивника възможност да ползва комплекс от социални услуги, подробно описани в договора, в дневния център за пълнолетни лица с увреждания в гр. Бургас.

Представени са от ищцовата страна множество писмени доказателства за извършени разходи по отношение на П. Г. и неговата майка във връзка с техния здравословен статус. Част от тях, както правилно е приел първоинстанционния съд, имат инцидентен характер и не са пряко свързани с естеството на настоящия спор.

Съгласно удостоверение № 3042-02-836 от 05.12.2022 г. издадено от ТП на НОИ – Бургас, представено по делото, се установява, че ответникът е получавал от пенсия и добавки средна сума от около 1338 лева. От

представеното удостоверение от „Елкабел“ АД от 02.12.2022 г. се вижда, че ответникът–въззиваем е полагал труд до 01.01.2022 г., когато трудовото му правоотношение е прекратено и в периода юли 2021 г. – декември 2021 г. му е изплатена сума в размер на 18769,98 лв., в която е включена и обезщетение по чл.222, ал.3 от КТ в размер на 10391,40 лв. Общият размер на получената през месец януари последна заплата заедно с 6 брутни заплати възлиза на сумата от 12154,06 лв.

По отношение на здравословното състояние на ответника е установено, че същия страда от х. и поради преживян стрес в семейството има болки в тила и очите, предписано му е медикаментозно лечение, а втората му съпруга – Д. И. Г.а е 50% нетрудоспособна поради поставена диагноза злокачествено ново образуване на млечната жлеза.

Първоинстанционният съд е изяснил делото от фактическа страна, посочил и обсъдил е коректно представените писмени доказателства, но възприетия размер на дължимата издръжка към настоящия момент не е съобразен с обстоятелството, че определената с ПМС минимална работна заплата считано от 01.01.2023 г., възлиза на 780 лева, а съгласно изискванията на СК – чл. 142, ал.2 – минималната издръжка е в размер на $\frac{1}{4}$ от размера на минималната работна заплата и в случая е в размер на 195 лева, което следва да бъде съобразено от настоящата съдебна инстанция.

От значение са и възможностите на родителите, тъй като издръжката се определя с оглед баланс между потребности от страна на издържания и възможности на даващия издръжка. В този смисъл е разпоредбата на чл.142 ал.1 от СК – размерът на издръжката се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка и възможностите на лицето, която я дължи.

Вземайки предвид всички данни по делото, здравословното състояние на въззивника, на неговия настойник и лицето, което дължи издръжка, настоящата съдебна инстанция намира, че издръжката която следва да изплаща бащата З. Г. за пълнолетния си син П. З. Г. възлиза на сумата от 220 лева.

За нуждите на въззивника месечно са необходими около 280 лева, от които бащата следва да предоставя 220 лева, а майката, върху която лежи основната тежест за грижите на пълнолетния въззивник - остатъкът от 60 лева. По мнение на съда, с оглед възможностите на бащата З. Г., размерът на

дължимата издръжка следва да е малко над минимума, тъй като останалите средства са необходими на въззиваемия, за да може да се издържа и води нормално съществуване.

Това налага отмяна на решението в отхвърлителната му част, както и в частта, с която съдът се е произнесъл по дължимите разноски и държавна такса и осъждане на въззиваемия да заплаща сумата от 220 лева месечна издръжка.

По отношение на дължимата държавна такса, въззиваемият следва да заплати общо сумата от 201,60 лева. Същият следва да заплати и сумата от 880 лева – разноски по делото на въззивника. Въззивникът П. Г., със съгласието на своя попечител по право Г. К., следва да заплати на въззиваемия сумата от 306 лева – разноски по делото.

По изложените съображения, БУРГАСКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Решение № 2914 от 19.12.2022 г., постановено по гр. дело №6386/2022 г. по описа на Районен съд - Бургас, в частта, с която е отхвърлен предявеният иск по чл.140 ал.2 т.2, във вр. с чл.139 от СК, за разликата над 180 лева до сумата от 220 лева, както и в частта, с която съдът се е произнесъл по дължимите разноски и д.т, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА З. П. Г., ЕГН ***** от гр. Б., ж.к. „И.“ бл. **, вх. *, ет. *, ап. **, да заплаща на своя син П. З. Г., ЕГН *****, действащ със съгласието на своя попечител по право Г. Ж. К., ЕГН *****, двамата от гр. Б., ж.к. „М. р.“, бл. ***, вх. *, ет. *, чрез адвокат Желя Маркова от БАК със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. „Ген. Гурко“ № 18, ет.3, още 40 лева месечна издръжка – общо 220 лева, считано от датата на подаване на исковата молба – 06.10.2022 г., ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до настъпване на основание за изменение или прекратяване на издръжката.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата му отхвърлителна част над сумата от 220 лева до пълния предявен размер от 400 лева.

ОСЪЖДА З. П. Г., ЕГН ***** от гр. Б., ж.к. „И.“ бл. **, вх. *, ет. *, ап. **, да заплати П. З. Г., ЕГН *****, действащ със съгласието на

своя попечител по право Г. Ж. К., ЕГН *****, от двамата от гр. Б., ж.к. „М. р.“, бл. **, вх. *, ет. *, сумата от 808 лева – разноски по делото за двете инстанции, а по сметка на БОС – сумата от 201,60 лева – държавна такса върху увеличението на месечната издръжка.

ОСЪЖДА П. З. Г., ЕГН *****, действащ със съгласието на своя попечител по право Г. Ж. К., ЕГН *****, **да заплати** на З. П. Г., ЕГН ***** от гр. Б., ж.к. „И.“ бл. **, вх. *, ет. *, ап. **, сумата от 306 лева, представляваща разноски пред първа и втората съдебни инстанции.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____